

Nr 238.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av avtal mellan Sverige och Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap; given Stockholms slott den 31 mars 1950.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 24 mars 1950 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 31 mars 1950 undertecknat avtal mellan Sverige och Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att godkänna ifrågavarande avtal.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Per Edvin Sköld.

**Avtal mellan Konungariket Sverige och
Republiken Finland för undvikande av
dubbelbeskattning beträffande skatter
å kvarlätenskap.**

Konungariket Sverige och Republiken Finland hava överenskommit att sluta avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlätenskap.

För detta ändamål hava till befullmäktigade ombud utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:
Sitt utomordentliga sändebud och befullmäktigade minister i Helsingfors Otto Johansson; och

Republiken Finlands President:

Republikens minister för utrikes ärendena Åke Gartz;

vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

Avtalet är tillämpligt beträffande skatter å kvarlätenskap efter svenska och finska medborgare.

Artikel 2.

Såsom skatter å kvarlätenskap anses för närvarande

beträffande Sverige arvsskatt och kvarlätenskapsskatt; samt

beträffande Finland arvsskatt samt kommunalskatt, såvitt den avser arv, testamente och fideikommiss, ävensom fattigprocent.

Avtalet skall även tillämpas beträffande alla andra i anledning av dödsfall utgående skatter å kvarlätenskap, som påläggas i Sverige eller Finland efter undertecknandet av detta avtal, vare sig skatterna utgå å kvarlätenskapen i dess helhet eller å arvs- eller testamentslotter.

**Sopimus Suomen Tasavallan ja
Ruotsin Kuningaskunnan välillä perin-
nön kaksinkertaisen verotuksen
ehkäisemiseksi.**

Suomen Tasavalta ja Ruotsin Kuningaskunta ovat päättäneet tehdä sopimuksen perinnön kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi.

Tässä tarkoituksessa ovat valtuutetuiksi määränneet:

Suomen Tasavallan Presidentti:
Tasavallan Ulkoasiainministerin Åke Gartzin; ja

Hänen Majesteettinsa Ruotsin Kuningas:

Helsingissä olevan erikoislähettiläänsä ja täysivaltaisen ministerinsä Otto Johanssonin;

jotka, tarkastettuaan toistensa valtakirjat ja havaittuaan niiden olevan oikeat ja asianmukaiset, ovat sopineet seuraavista määräyksistä:

1 artikla.

Sopimusta sovelletaan Suomen ja Ruotsin kansalaisten jäämistöihin kohdistuviin veroihin.

2 artikla.

Jäämistöön kohdistuvina veroina pidetään tällä hetkellä

Ruotsissa perintöveroa ja jäämistöveroa; sekä

Suomessa perintöveroa ja kunnallisveroa, sikäli kuin se kohdistuu perintöön, testamenttiin ja fideikommissiin, samoin kuin köyhäinsadannesta.

Sopimusta on sovellettava kaikkiin muihinkin kuolemantapauksen johdosta jäämistöön kohdistuviin veroihin, joita Suomessa tai Ruotsissa tämän sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen säädetään maksettaviksi, koskivatpa verot jäämistöä kokonaisuudessaan tai vain perintö- ja testamenttiosuuksia.

Artikel 3.

Fast egendom, belägen i en av de båda staterna, beskattas allenast i denna stat.

I fast egendom inbegripas *dels* tillbehör därtill ävensom levande och döda inventarier i lantbruk eller skogsbruk *dels ock* nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till avkomst eller annan förmån av sådan egendom.

Rätt till royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom eller för bearbetande av gruva eller annan mineralfyndighet, som ej är fast egendom, beskattas i den stat, där den fasta egendomen, gruvan eller fyndigheten är belägen.

Artikel 4.

I rörelse eller yrke nedlagda tillgångar, som äro hänförliga till ett fast driftställe i en av staterna, beskattas allenast i denna stat.

Som fast driftställe anses plats, å vilken för stadigvarande bruk vid rörelsens utövande finnes särskild anläggning eller vidtagits särskild anordning, såsom plats där företaget har sin ledning, kontor, filial, tillverkningsplats, verkstad, inköps- eller försäljningsställe samt gruva eller annan fyndighet, som är föremål för bearbetning.

Såsom rörelse, varom i denna artikel förmåles, anses även delägarskap i företag med undantag för delägarskap genom innehav av aktier eller likartade värdepapper. Med likartade värdepapper förstås bevis å andelar i ekonomiska föreningar samt, såvitt gällande lagstiftning i Finland angår, jämväl bevis å andelar i andelslag.

Artikel 5.

Aktier i svenskt eller finskt aktiebolag skola, därest den avlidnes innehav av aktier i bolaget vid dödsfallet motsvarade minst 60 procent av bolagets hela aktiekapital, beskattas allenast i den stat, där bolaget är registrerat.

Samma regel skall gälla för det fall att den avlidne vid dödsfallet ägde

3 artikla.

Kiinteätä omaisuutta, joka sijaitsee toisessa sopimusvaltiossa, verotetaan vain tässä valtiossa.

Kiinteäksi omaisuudeksi luetaan myös sen tarpeisto ynnä elävä ja kuollut maa- tai metsätalousirtaimisto sekä kiinteän omaisuuden nautintaoikeus ja oikeus sellaisesta omaisuudesta saatavaan tuloon tai muuhun etuun.

Oikeus voitto-osuuskorvaukseen (royalty), joka saadaan kiinteän omaisuuden nauttimisesta taikka kaivoksen tai muun kivennäislöydöksen, joka ei ole kiinteätä omaisuutta, käyttämisestä, verotetaan siinä valtiossa, jossa tuo kiinteä omaisuus, kaivos tai löydös sijaitsee.

4 artikla.

Liikkeeseen tai ammattiin sijoitettuja varoja, jotka kohdistuvat jommassakummassa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, verotetaan yksinomaan tässä valtiossa.

Kiinteänä toimipaikkana pidetään paikkaa, jossa on liikkeen harjoittamiseen kuuluvaa pysyväistä käyttöä varten erityinen laitos tai jossa on ryhdytty erityisiin järjestelyihin, niin kuin paikkaa, missä yrityksellä on johtonsa, toimistonsa, haaraosastonsa, tuotanto- paikkansa, työpajansa, osto- tai myyntipaikkansa tahi missä käynnissä oleva kaivos tai muu löydös sijaitsee.

Liikkeenä, josta tässä artiklassa puhutaan, pidetään myös osakkuutta yrityksessä, ei kuitenkaan osakkeisiin tai muihin sellaisiin arvopapereihin perustuvaa osakkuutta. Muilla sellaisilla arvopapereilla tarkoitetaan taloudellisten yhdistysten sekä, mitä Suomen voimassa olevaan oikeuteen tulee, myös osuuskuntien osuustodistuksia.

5 artikla.

Suomalaisen tai ruotsalaisen yhtiön osakkeita verotetaan, sikäli kuin vainajan omistamat osakkeet yhtiössä hänen kuollessaan vastasivat vähintään 60 sadalta yhtiön koko osakepääomasta, yksinomaan siinä valtiossa, jossa yhtiö on rekisteröity.

Samaa sääntöä on noudatettava siinä tapauksessa, että vainaja kuollessaan

aktier, motsvarande mindre del av aktiekapitalet än 60 procent, men dessa aktier tillsammans med dem, som vid dödsfallet ägdes av den avlidne make eller föräldrar eller av hans bröstarringar eller bröstaringes make, motsvarande minst nämnda andel av bolagets aktiekapital.

Artikel 6.

Egendom, varå artikel 3, 4 eller 5 icke är tillämplig, beskattas allenast i den av staterna, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

Den avlidne anses enligt detta avtal hava varit bosatt i en av staterna, om han där haft sitt egentliga bo och hemvist. Skulle tvivelsmål uppstå i vilken av de båda staterna den avlidne sålunda skall anses hava varit bosatt eller kan den avlidne anses hava varit bosatt i båda staterna, skall frågan om bosättningsorten avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna i de båda staterna. Hänsyn skall därvid tagas till med vilkendera staten den avlidne vid dödsfallet hade de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna eller, om ej heller detta kan avgöras, till medborgarskapet.

Har den avlidne icke haft sitt egentliga bo och hemvist i någon av staterna, anses han hava varit bosatt i den av staterna, i vilken han ägt medborgarskap; har han ägt medborgarskap i båda staterna, skall frågan om var han skall anses hava varit bosatt avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna.

Artikel 7.

Gäld, vilken hänför sig till efterlämnad egendom som avses i artikel 3, 4 eller 5 eller för vilken sådan egendom utgör säkerhet, avräknas i den stat, som äger beskatta den ifrågavarande egendomen, å samma egendom eller å annan egendom som den staten äger beskatta. Annan gäld än nu sagts avräknas å egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den stat, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

omisti osakkeita vähemmän kuin 60 sadalta osakepääomasta vastaavan osan, mutta nämä osakkeet yhdessä niiden osakkeiden kanssa, jotka vainajan puoliso tai vanhemmat tahi hänen rintaperillisensä tai rintaperillisen puoliso kuolemantapauksen sattuesa omistivat, vastasivat vähintään mainittua osaa yhtiön osakepääomasta.

6 artikla.

Omaisuuatta, johon 3, 4 tai 5 artiklaa ei voida soveltaa, verotetaan yksinomaan siinä valtiossa, jossa vainaja kuollessaan asui.

Vainajan katsotaan tämän sopimuksen mukaan asuneen jommassakummassa sopimusvaltiossa, jos hänellä siellä oli varsinainen asuinpaikkansa ja kotinsa. Jos epätietoisuutta syntyisi siitä, kummassa valtiossa vainajan näin ollen on katsottava asuneen, tai jos vainajan voidaan katsoa asuneen molemmissa valtioissa, on kysymys asumispaikasta ratkaistava erityisellä ylempien maiden ylimpien finanssiviranomaisten välisellä sopimuksella. Tällöin on kiinnitettävä huomiota siihen, kumpanko valtioon vainajalla kuollessaan oli lujemmat henkilökohtaiset ja taloudelliset yhteykset, tai jos tätäkään ei voida ratkaista, kansalaisuuteen.

Ellei vainajalla ole ollut varsinaista asuinpaikkaa tai kotia kummassakaan valtiossa, katsotaan hänen asuneen siinä valtiossa, jonka kansalainen hän oli; jos hän oli molempien valtioiden kansalainen, on kysymys siitä, missä hänen on katsottava asuneen, ratkaistava erityisellä ylempien finanssiviranomaisten välisellä sopimuksella.

7 artikla.

Velka, joka kohdistuu 3, 4 tai 5 artiklassa tarkoitettuun jäämistön omaisuuteen tai josta sellainen omaisuus on vakuutena, vähennetään siinä valtiossa, joka saa kysymyksessä olevaa omaisuutta verottaa, joko tästä omaisuudesta tai muusta siinä valtiossa verotettavasta omaisuudesta. Muu velka kuin nyt mainittu vähennetään omaisuudesta, jonka verottamisoikeus kuuluu sille valtiolle, jossa vainaja kuollessaan asui.

Överstiger den gäld, som enligt första stycket skall avräknas i en av staterna, värdet av all den egendom som ifrågasvarande stat äger beskatta, avräknas det överskjutande gäldbeloppet å egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den andra staten.

Å fideikommisssegendom avräknas dock allenast den gäld, som häftar vid egendomen eller för vilken denna utgör säkerhet.

Artikel 8.

Avtalet inskränker icke befogenheten för vardera staten att beträffande de delar av kvarlåtenskapen, som i beskattningshänseende äro uteslutande förbehållna den staten, beräkna skatterna å kvarlåtenskap efter den skattesats, som skulle hava gällt om hela kvarlåtenskapen eller hela arvs- eller testamentslotten skulle hava varit föremål för beskattning i den staten.

Artikel 9.

Genom detta avtal beröres icke den rätt till skattefrihet, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivast diplomatiska eller konsulära befattningshavare. I den mån på grund av sådan skattefrihet påförande av skatt å kvarlåtenskap icke sker i anställningslandet, förbehålles beskattningen hemlandet.

Artikel 10.

Kan det påvisas, att av beskattningsmyndigheterna i de båda staterna vidtagna åtgärder medföra en motdetta avtals principer stridande beskattning, må den som träffats av dubbelbeskattningen göra erinringar häremot hos den av de båda staterna, där han med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i artikel 6 anses vara bosatt eller där den avlidne enligt detta avtal skall anses vid sin död hava varit bosatt. Anses erinringarna grundade, vidtager denna stat erforderliga åtgärder för dubbelbeskattningens undanröjande.

Dylika erinringar skola i regel göras inom två år efter utgången av det kalenderår, under vilket den skattskyldige

Sikäli kun velka, joka sen mukaan kuin ensimmäisessä kappaleessa sanotaan on vähennettävä toisessa sopimusvaltiossa, ylittää kaiken sen omaisuuden arvon, jota tämä valtio on oikeutettu verottamaan, vähennetään velkailijäämä omaisuudesta, jonka verottamisoikeus kuuluu toiselle valtiolle.

Fideikommissio-omaisuudesta vähennetään kuitenkin vain se velka, josta tämä omaisuus on vastuussa tai vakuutena.

8 artikla.

Sopimus ei rajoita kummankaan valtion oikeutta tämän verottaessa niitä jäämistön osia, joiden verottaminen kuuluu yksinomaan sille valtiolle, laskea vero sen veroasteikon mukaan, jota olisi ollut sovellettava, jos koko jäämistö taikka koko perintö- tai testamenttisuus olisi verotettu siinä valtiossa.

9 artikla.

Tällä sopimuksella ei muuteta sitä oikeutta verovapauteen, joka kansainvälisen oikeuden yleisten periaatteiden mukaan on myönnetty tai vastaisuudessa tullaan myöntämään diplomaattitai konsulivirkamiehille. Sikäli kuin tämän verovapauden perusteella jäämistön verottaminen ei tapahdu asemamaassa, kuuluu verotus kotimaalle.

10 artikla.

Jos voidaan toteennäyttää, että kummankin maan verotusviranomaisten toimenpiteet johtavat tämän sopimuksen periaatteiden vastaiseen verotukseen, tehköön se, jota kaksinkertainen verotus on kohdannut, muistutuksen siitä siinä valtiossa, jossa hänen vastaavasti soveltaen 6 artiklan määräyksiä, katsotaan asuvan tai jossa vainajan tämän sopimuksen mukaan katsotaan kuollessaan asuneen. Jos muistutukset havaitaan perustelluiksi, ryhtyy tämä valtio tarpeellisiin toimenpiteisiin kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi.

Tällaiset muistutukset on tehtävä yleensä kahden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona

erhöll kännedom om dubbelbeskattningen.

Artikel 11.

De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna äga träffa särskilda överenskommelser för genomförande av avtalet ävensom till undvikande av dubbelbeskattning beträffande de i artikel 2 angivna skatterna i fall, som icke regleras i detta avtal eller som kunna uppstå vid tillämpning av avtalet, så ock i fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer i fråga om avtalets tolkning och tillämpning.

Artikel 12.

Detta avtal, som är avfattat i dubbla original exemplar på svenska och finska språken, vilka båda exemplar äga lika vitsord, skall ratificeras för Sveriges del med riksdagens samtycke av Hans Majestät Konungen av Sverige och för Finlands del med riksdagens samtycke av Republikens President. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Stockholm.

Avtalet träder i kraft den dag utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker och tillämpas i de fall, då arvlätare eller testator avlidit å eller efter nämnda dag.

Avtalet skall förbliva gällande så länge detsamma icke uppsäges av någon av de avtalslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst sex månader före kalenderårets utgång. Har uppsägnings-tiden iakttagits, upphör avtalets giltighet med kalenderårets utgång; dock att avtalet alltjämt skall äga tillämpning i fall då arvlätaren eller testatorn avlidit före årets utgång.

Till bekräftelse härå hava de båda staternas befullmäktigade ombud under-tecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Helsingfors den 31 mars 1950.

Otto Johansson.

verovelvollinen sai tiedon kaksinkertaisesta verotuksesta.

11 artikla.

Kummankin valtion ylimmät finanssiviranomaiset voivat tehdä erityisiä sopimuksia tämän sopimuksen täytäntöönpanosta sekä kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemisestä 2 artiklassa mainittujen verojen osalta sellaisissa tapauksissa, joita tämä sopimus ei säännösty tai jotka voivat syntyä tätä sopimusta sovellettaessa, niin myös niissä tapauksissa, jolloin vaikeuksia tai epätietoisuutta ilmenee sopimuksen tulkinnessa ja soveltamisessa.

12 artikla.

Tämä sopimus, joka on laadittu kahdena alkuperäisenä suomen- ja ruotsinkielisenä kappaleena, jotka molemmat ovat yhtä todistusvoimaisia, on Suomen puolesta Tasavallan Presidentin eduskunnan suostumuksella ja Ruotsin puolesta Hänen Majesteettinsa Ruotsin Kuninkaan valtiopäivien suostumuksella ratifioitava. Ratifioimisasiakirjat on mahdollisimman pian vaihdettava Tukholmassa.

Sopimus tulee voimaan ratifioimisasiakirjojen vaihtamispäivänä ja sitä sovelletaan tapauksissa, jolloin perinnönjättäjä tai testamentintekijä on kuollut tuona päivänä tai sen jälkeen.

Sopimus on oleva voimassa niin kauan, kuin sitä ei irtisanota jommankumman sopimusvaltion taholta. Irtisanomisen tulee tapahtua vähintään kuusi kuukautta ennen kalenterivuoden päättymistä. Jos irtisanomisaikaa on noudatettu, lakkaa sopimuksen voimassaolo kalenterivuoden päättyessä; kuitenkin niin, että sopimusta on edelleen sovellettava, milloin perinnönjättäjä tai testamentintekijä on kuollut ennen vuoden loppua.

Tämän vakuudeksi ovat molempien valtioiden valtuutetut allekirjoittaneet tämän sopimuksen ja varustaneet sen sineteillään.

Helsingissä 31 päivänä maaliskuuta 1950.

Åke Gartz.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 24 mars 1950.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, LINGMAN.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Avtal mellan Sverige och Finland för undvikande av dubbelbeskattning i fråga om inkomst- och förmögenhetsskatter har funnits alltsedan år 1931. Den 21 december 1949 har ett nytt avtal i samma ämne undertecknats.

Avtal mellan Sverige och Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap har hittills icke kommit till stånd. På inbjudan av finska regeringen ha emellertid förhandlingar angående ett dylikt avtal numera ägt rum mellan ombud för svenska och finska regeringarna. Förhandlingarna ägde rum i Helsingfors den 9—den 14 januari 1950 och fördes å svensk sida av byråchefen i utrikesdepartementet Ulf Barck-Holst, chefen för finansdepartementets rättsavdelning, hovrättsrådet Rolf Dahlgren, ordförande, f. d. kammarrättsrådet Otto Ekenberg och juris doktor K. G. A. Sandström. Enighet nåddes vid förhandlingarna om ett på svenska språket upprättat förslag till avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap. Efter skriftväxling mellan förhandlingarna nåddes enighet jämväl om en på finska språket avfattad avtalstext.

Förslaget till avtal jämte ett rörande paraferingen upprättat protokoll — vilka handlingar torde få såsom *bilaga*¹ fogas vid protokollet i detta ärende — överlämnades av de svenska förhandlingarna till chefen för finansdepartementet.

Förslaget till avtal remitterades därefter till *Svea hovrätt*, som i utlåtande den 14 februari 1950 förklarar sig icke ha något att erinra emot det föreliggande avtalsförslaget.

Avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap ha tidigare avslutats med Tyskland, Ungern, Frankrike, Schweiz

¹ Avtalsförslaget, vilket frånsett ombudens namn i avtalets ingress samt underskrifterna är likalydande med det vid propositionen fogade avtalet, har här uteslutits.

samt, under det sistförflutna året, med Norge. I sak överensstämmer det nu föreliggande avtalsförslaget i väsentliga delar med det med Norge träffade avtalet. I likhet med vad som gäller enligt sistnämnda avtal avses sålunda beskattningsrätten i princip skola tillkomma den av staterna, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt. Undantag från denna regel avses skola gälla *dels* beträffande fast egendom i endera staten — vari enligt avtalsförslaget inbegripas tillbehör till den fasta egendomen samt levande och döda inventarier i lantbruk eller skogsbruk ävensom nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till avkomst eller annan förmån av sådan egendom — *dels* beträffande rätt till royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom eller för bearbetande av gruva eller annan mineralfyndighet, som ej är fast egendom, *dels* beträffande i rörelse eller fritt yrke nedlagda tillgångar, som äro hänförliga till ett fast driftställe i en av staterna. Sålunda undantagen egendom avses skola beskattas i den av staterna, där den fasta egendomen, gruvan eller fyndigheten är belägen respektive det fasta driftstället är inrättat.

Förutom de nyss angivna undantagen stadgas i det föreliggande avtalsförslaget ytterligare ett undantag, vartill någon motsvarighet icke finnes i det mellan Sverige och Norge träffade avtalet. Den ifrågavarande undantagsbestämmelsen återfinnes i artikel 5 i avtalsförslaget och avser aktier i svenskt eller finskt aktiebolag. Beträffande dylika aktier stadgas att, därest den avlidnes aktieinnehav motsvarade minst 60 % av bolagets hela aktiekapital, aktierna skola beskattas allenast i den stat där bolaget är registrerat. Samma regel avses skola gälla för det fall att den avlidne vid dödsfallet ägde aktier, motsvarande mindre del av aktiekapitalet än 60 %, men dessa aktier tillsammans med dem, som vid dödsfallet ägdes av den avlidnes make eller föräldrar eller av hans bröstarvingar eller bröstarvinges make, motsvarade minst 60 % av bolagets aktiekapital.

Det må i anslutning till den nyss återgivna avtalsbestämmelsen anmärkas, att i Sveriges övriga avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande arvsskatter aktier regelmässigt behandlas lika med lös egendom i allmänhet, d. v. s. beskattningsrätten har tillerkänts den av staterna, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt. Å andra sidan må framhållas att enligt 4 § 1 mom. förordningen om arvsskatt och gåvoskatt arvsskatt här i landet skall utgå för svenska aktier, oavsett om den döde var svensk medborgare eller icke och oavsett om han vid sin död var bosatt här i riket eller icke. Den i artikel 5 i det föreliggande avtalsförslaget upptagna bestämmelsen kan sålunda sägas utgöra en kompromiss mellan den ståndpunkt, på vilken våra övriga avtal för undvikande av dubbelbeskattning bygga, och den ståndpunkt som kommit till uttryck i arvsskatteförordningen.

Det föreslagna avtalet, som avses skola vara tillämpligt beträffande skatter å kvarlåtenskap efter svenska och finska medborgare, skall enligt artikel 12 träda i kraft den dag utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker, men skall icke tillämpas i det fall att arvlåtaren eller testatorn avlidit före nämnda dag.

Departementschefen. Med hänsyn till de relationer som på olika områden förefinnas mellan Sverige och Finland anser jag det naturligt, att det redan bestående avtalsförhållandet på inkomst- och förmögenhetsbeskattningens område utbygges med avtal för undvikande av dubbelbeskattning jämväl beträffande skatter å kvarlåtenskap. Mot utformningen av det upprättade förslaget har jag intet att erinra. Jag tillstyrker i enlighet härmed att ifrågavarande avtalsförslag godkännes av Sverige.

På sätt i paraferingsprotokollet antecknats, bör det mellan Sverige och Finland gällande handräckningsavtalet — sedan avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap trätt i kraft — genom noteväxling förklaras skola därefter tillämpas jämväl såvitt angår dylika skatter.

Under erinran att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande undertecknandet, hemställer härefter föredragande departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna förenämnda förslag till avtal mellan Konungariket Sverige och Republiken Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemstäl-
lan bifaller Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten.

Ur protokollet:

Karl-Ingmar Edstrand.

*Bilaga.***Paraferingsprotokoll**

till avtalet mellan Konungariket Sverige och Republiken Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

1. Under tiden från och med den 9 till och med den 14 januari 1950 hava förhandlingar ägt rum i Helsingfors mellan en svensk och en finsk delegation, vilka förhandlingar lett till enighet om ett förslag till avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

2. Det skulle här antecknas, att enligt punkt 5 i slutprotokollet till avtalet den 10 mars 1943 mellan Sverige och Finland angående handräckning i skatteärenden vardera staten skulle, intill dess annat bleve överenskommet, avstå från att påfordra avtalets tillämpning beträffande indrivning av skatt å arv och gåva.

Ombuden förklarade sig å ömse sidor ense om att, sedan avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap trätt i kraft, handräckningsavtalet borde genom notväxling förklaras skola där- efter tillämpas jämväl såvitt anginge skatt å arv.

Upprättat i Helsingfors den 14 januari 1950 i två exemplar för de båda delegationernas räkning.

Den svenska delegationen:

Rolf Dahlgren.

Otto Ekenberg.

G. Sandström.

U. Barck-Holst.

Den finska delegationen:

Yrjö Seitola.

Aarne Rekola.

Kurt Linden.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 24 mars 1950.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, LINGMAN.

Under erinran, att Kungl. Maj:t förut denna dag efter föredragning av chefen för finansdepartementet beslutit godkänna ett förslag till avtal med Republiken Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap,

hemställer ministern, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga beskickningschefen i Helsingfors att för Sveriges del underteckna berörda avtal.

Till vad ministern sålunda hemställt, däruti övriga närvarande statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall.

Ur protokollet:

A. Lewenhaupt.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 31 mars 1950.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, ANDERSSON, LINGMAN.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anför efter gemensam beredning med t. f. chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Quensel.

Sedan Kungl. Maj:t den 24 mars 1950 bemyndigat sändebudet i Helsingfors, envoyén C. O. Johansson att för Sveriges del underteckna avtal mellan Sverige och Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap har nämnda avtal den 31 mars 1950 blivit vederbörligen undertecknat.

I anledning härav hemställer jag, under åberopande av vad jag den 24 mars 1950 anförde i ärendet, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att godkänna ifrågavarande avtal.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

B. Sandberg.